

Verschillen bespreken zonder te oordelen

Deelnemers aan de retraite van het Nederlands Christelijk Forum aan de lunch. | beeld Jaco Klamer

09 juni 2017, 03:00

[Harmke Zonnebeld - van Berkum](#)

Ruim vijftig christelijke leiders namen deel aan een retraite van het Nederlands Christelijk Forum. Vooroordelen vallen weg, vertelt de oudkatholieke aartsbisschop Joris Vercammen.

Elspeet

‘Ik heb met een Syrisch-orthodoxe priester gebeden. Ik bad voor hem en hij voor mij. Hij bad in het Armeens, dus daar begreep ik niet veel van, maar we konden elkaar vinden in onze manier van bidden.’

Pinkstertheoloog Helene Wührer is een van de deelnemers die zich vierentwintig uur lang terugtrokken tijdens de retraite van het Nederlands Christelijk Forum, afgelopen woensdag en donderdag. Alle ruim vijftig leiders van kerkelijke denominaties en christelijke organisaties baden in tweetallen voor elkaar. ‘Iedereen deed dat op een manier die bij zijn eigen traditie past en met woorden die bij zijn manier van geloven passen.’ De priester en de pinkstervoorganger hielden tijdens het gebed elkaars handen vast, vertelt ze. De oudkatholieke aartsbisschop Joris Vercammen hield ook de handen van zijn ‘bidpartner’ vast. ‘Eerst informeerden we bij elkaar wat er speelt in onze kerken en toen baden we daarvoor.’

ontvangen en leren

Wührer en Vercammen delen na afloop van de retraite hun ervaringen. Vercammen was er voor de zevende keer bij, Wührer voor het eerst. ‘Dat samen bidden ontvang ik van de pinksterters. Zij hebben de vrijmoedigheid om hun gevoelens en ervaringen te verwoorden en de naam van God daarop te betrekken’, vertelt Vercammen. ‘Ik zou zelf de neiging hebben gepolijster te bidden. In mijn Oud-Katholieke Kerk gebruiken we veel formulegebeden.’

Wührer leert op haar beurt veel van voorgeformuleerde gebeden. ‘Die zijn zoveel rijker en dieper dan de vrij geformuleerde gebeden.’

De eerste drie retraites werden belegd door de beweging Wij kiezen voor eenheid, een oecumenisch initiatief vanuit evangelische kring. In 2013 ging die op in het toen opgerichte Nederlands Christelijk Forum, een afgeleide van het Global Christian Forum, met als doel ontmoeting te creëren tussen kerkleiders en voorgangers uit zowel de gevestigde kerken als de evangelische, pinkster- en migrantenkerken. Vercammen was bij die oprichting betrokken. ‘Ik herinner me dat we met een aantal Nederlandse kerkleiders bij een bijeenkomst van het Global Christian Forum in Indonesië waren en tegen elkaar zeiden: dit moeten we naar Nederland halen.’

De retraite kent drie liturgische momenten, met elk een eigen karakter: katholiek, protestants en evangelisch. Verder zijn op de eerste dag twee zogenoemde geloofsgesprekken, waar deelnemers in kleinere groepen praten over hun eigen geloofsleven en hun kerkgenootschap.

verschillen

Dit keer gingen de gesprekken over de Heilige Geest en de kerk. Er gebeurde ‘heel wat’, is de ervaring van Vercammen. ‘Als ik gebrokenheid ervoer in mijn leven, gaf de kerk niet thuis, zei iemand. Een ander was van mening dat we elkaar zeer doen in de kerk. En iemand vertelde dat de kerk juist ervaart als plek van verzoening en heling.’

Mensen luisterden naar elkaars ervaringen, merkte Wührer. ‘Onze verhalen en ervaringen lopen nogal uiteen. Iemand zei dat hij meer van de Heilige Geest is gaan houden, een formulering waarmee sommigen moeite hadden. Ik kan bijvoorbeeld innerlijke ingevingen toeschrijven aan de Heilige Geest, waarop een ander nooit het label Heilige Geest zou plakken.’

Het verhaal van Filippus uit het Bijbelboek Handelingen is daarin voor haar belangrijk. ‘Daar spreekt God op verschillende manieren, onder meer

door de Heilige Geest. Filippus loopt op straat, hoort de Ethiopiër lezen en vraagt hem of hij begrijpt wat hij leest. Hij legt het hem uit en vertelt over Jezus. God spreekt dus heel praktisch en alledaags. En dat gaat gepaard met de levenswandel van de persoon zelf.'

Vercammen reageert: 'Dat vind ik mooi, dat je een interpretatiekader gebruikt dat de Schrift je aanreikt. In deze zin kan ik daarin meegaan. Ook in mijn leven gebeuren dingen waarin ik Gods hand zie.' Toch is hij voorzichtiger met zeggen dat bepaalde gedachten van de Heilige Geest afkomstig zijn. 'Mijn voorzichtigheid is ingegeven door een groot respect voor God. Wij hebben God nooit in onze handen.'

grote afstand

In zijn groepje ging het gesprek onder meer over gebedsgenezing. 'Mensen kijken daar heel verschillend naar. De afstand die we te overbruggen hebben, is groot. Verschillen worden hier uitgesproken, zonder elkaar te veroordelen. Hoe je dat doet? Door te zeggen: ik begrijp je niet, maar ik respecteer je en neem je serieus.' Wührer ziet dat de gedachten over elkaar milder worden door deze gesprekken. Tegen Vercammen zegt ze: 'Ik hoor jou nu niet zeggen dat er mensen zijn die God voor zichzelf claimen.' Vercammen: 'Eerder had ik wel veroordelen over pinksterchristenen: dat ze te vlug zijn met het uitspreken van de naam van God en denken dat ze wel weten hoe het allemaal in elkaar zit. Door deze ontmoetingen zijn die veroordelen weggegaan. Ik laat het verhaal van anderen toe, want ik merk dat het een en al ernst is. Wie ben ik dan om daar iets van te vinden? Laat mij eerst maar eens luisteren.' <

